

at man ikke anlægger Fæstninger for et Aar eller to, saa at Oplysninger om den pæbliffelige politiske Situation maa være et temmelig underordnet Moment med Hensyn til, hvorledes vi skulle anlægge vore Fæstninger. Det ærede Medlem talte ganske vist om Neutralitet. Dette har han oftere omtalt, det er en meget yndet Ranche hos ham. Hvis han vil have en Erklæring fra Udenrigsministeren om at ville skaffe Landet en saadan anerkjendt Neutralitet, er det en anden Sag; men jeg tror, at han er temmelig enestaaende i at tro, at der for Diebliffet kan arbejdes med Held paa at opnaa noget Saadant. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds omtalte den Forsvarsplan, som fremlagdes for et Par Aar siden af det ærede Medlem for Helsingør (Thomson), som dengang var Krigsminister, og han anførte da Udskiltigt til Undskyldning for, at dette Thing ikke var gaaet ind paa Forhandling af denne Sag. (Berg: Ingen Undskyldning.) Vel; det ærede Medlem mente selvfølgelig ikke, at enten han eller Thinget behøvede nogen Undskyldning; men det forekommer mig, at hvad han anførte, var af den Beskaffenhed, at det mulig skulde anføres til Undskyldning. Det kunde nu ganske vist anføres til Undskyldning for, at man ikke vedtog en endelig Bslutning, men ikke til Undskyldning for, at man aldeles ikke gik ind paa Forhandling af Sagen. Jeg tror ikke, at hvad der blev anført, i mindste Maade kan tjene til Undskyldning. Enhver, der sad i Thinget for to Aar siden, da Planen kom frem, vil erindre hvorledes denne Forbring fra Regjeringen om 17½ Millioner blev modtagen —, jeg kan næsten sige med Haanlatter fra en vis Side af Thinget; man fandt det i den Grad latterligt, at nogen Regjering vilde forlange 17½ Millioner. Det glæder mig, at de nu ere komne saa langt, at de sige, at naar vi ville befæste Landet, slippe vi ikke med 17½ Millioner, men maa gaa videre, og for mig er det en Glæde, at der synes at være kommet den Erkjendelse tilstede, at vi ikke kunne undbrage os den Pligt at forsvare Landet, selv om det skal koste os et Belsøb, der gaar ud over 17½ Millioner. Foraauidt er der en Fremgang i Situationen, hvilket jeg maa erkjende for glædeligt. Det ærede Medlem vilde dernæst foruden en fuldstændig Forsvarsplan have en fuldstændig Finantsplan. Den ærede Finantsminister skulde fremlægge en fuldstændig Plan over sine finantsielle Anskuelser og sine finantsielle Hensigter. Der er nu allerede af det ærede Medlem fra Storeheddinge (Scavenius) gjort opmærksom paa, at hvad han begjærer, er ikke mere, end der kan afholdes ved de ordinære Indtægter. Hvis Arbejderne skulde fremfryndes meget, hvad jeg vistnok vilde ønske, kunde der maaske blive en Nødvendighed for at optage et Statslaan; men dette kunde da forrentes og amortiseres ved Hjælp af de ordinære Indtægter. Det fordres ikke, at man skal

paalægge Landet nye Skatter for at opnaa det, der her foreslaas, og som i en væsentlig Grad vilde styrke Landets Forsvar. Foraauidt ere vi langt heldigere stillede end mange andre Lande, hvor der stilles store Fordringer til Befolkningen for at sætte Landet i tilstrækkelig Forsvarsstand. Jeg forstaa derfor heller ikke, hvorledes det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) kunde sætte Spørgsmaalet om en Formue- og Indkomstskat i en saadan Forbindelse med det foreliggende Lovforslag, som han gjorde. Hvis det var Tilfældet, at man vilde overbebyrde navnlig de mindre heldig stillede Dele af Befolkningen med nye Skatter for at kunne styrke Landets Forsvar, kunde det ganske vist være berettiget at sige: Vi maa forud vide, hvorledes disse Skatter skulle reises; men der er jo ikke Tale om at ville paalægge nye Skatter, og det vil jo heller ikke være nødvendigt. Saaledes som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) stillede Sagen, forekom det mig, at han stillede sig mellem to Alternativer: enten at forsvare Landet eller at undvære en Indkomstskat. Naar altsaa det ærede Medlem og hans Venner, naar Valget staa saaledes: Landets Forsvar eller en Indkomstskat, vilde vælge Indkomstskatten, saa stille de Landets Forsvar paa et saa underordnet Standpunkt, at jeg ikke ret forstaa det; thi det forekommer mig dog at maatte være betydelig vigtigere for Enhver, der sidder her i Salen, og for enhver dansk Mand, at Landets Forsvar kan sikres, selv om det ikke kan opnaaes ved at tilvejebringe de Skatteforhold, som man maa finde Behag i. Forøvrigt skal jeg gjøre opmærksom paa, at hvis disse Udgifter til Landets Forsvar virkelig skulde i Forbindelse med de andre finantsielle Krav, der maatte komme, nødvendiggjøre, at Drikke om en Omordning af vore Skatter i det Hele maatte opfyldes i den Retning, at der skaffes en ny Indtægtskilde, vilde dette Thing, for saa vidt det meget puffer en Indkomstskat, have faaet et Baaben i Hænde mod sine Modstandere til at fremtvinge en saadan Indkomstskat. Det ærede Medlem for Storeheddinge har ligeledes belyst det Arimelige i den Forbring, der opstilles om, at der ikke tages nogen Bslutning i denne Sag, med mindre der i Forveien er tilvejebragt Enighed mellem de Sagkyndige, de Militære. Jeg tror ligesom han, at skulde vi vente saa længe, saa kom vi til at vente længere maaske, end vore Hjender ville give os Tid til. — Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds kom ogsaa idag ind paa sit sædvanlige Thema, nemlig Spørgsmaalet om Overensstemmelsen mellem Regjeringen og dette Thing, og han gav derunder en Fremstilling af det Svar, en tidligere Regjering har givet paa Folkethingets Adresse, en Fremstilling, som vistnok ikke var korrekt. Jeg skal ikke dvæle derved eller ved Spørgsmaalet om, hvorvidt den nævnte Forbring, som saa ofte er bleven debat-